

[Finansministeren.]

f. eks. fortjeneste ved salg af goodwill og aktier. Den særlige indkomstskat andrager 30 pct.; dog indrømmes der et skattefrit fradrag på 1.000 kr. Den skattepligtige kan vælge at få den særlige indkomst fordelt til beskatning over tre år, men i så fald indrømmes der intet 1.000 kr.s fradrag.

De regler, jeg har omtalt, er af forholdsvis ny dato, idet de blev indført i 1960. Imidlertid har vi også forud for denne dato haft regler om beskatning af fortjenester ved ejendomssalg. Hvis det er skatteyderens næringsvej at handle med fast ejendom, eller hvis ejendommen er erhvervet i spekulationshensigt, skal hele fortjenesten ved salget beskattes som almindelig indkomst. Disse regler gælder stadig, og som lovforslaget er udformet, vil de også have gyldighed efter den 1. januar 1965.

Det foreliggende lovforslag tager ligesom den gældende særlige indkomstskat kun sigte på at beskatte ekstraordinært store fortjenester ved afståelse af fast ejendom. Også fortjenester ved afståelse af ejendomme, der er erhvervet før den 1. januar 1949, skal efter forslaget beskattes. Samtidig foreslås reglerne om de skattefrie fradrag i fortjenesten ændret, og endelig indeholder forslaget en bestemmelse om, at den særlige indkomstskat af personer reelt forhøjes til 45 pct., når der er tale om afståelse af fast ejendom.

Efter forslaget skal fortjeneste på ejendomme, der er erhvervet den 1. januar 1965 eller senere, opgøres på grundlag af forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen. I det således beregnede beløb gives der visse fradrag. To af disse beregnes i forhold til anskaffelsessummen. Det ene udgør 40 pct. af anskaffelsessummen uden hensyn til, hvor længe sælgeren har haft ejendommen. Det andet andrager 6 pct. for hvert år, hvori sælgeren har ejet ejendommen. Desuden foreslås det gældende 5.000 kr.s fradrag forhøjet til 10.000 kr. Udgifter til forbedring af ejendommen regnes med til anskaffelsessummen. De opgøres for hvert kalenderår for sig, og såfremt de samlede udgifter for et kalenderår udgør mindre end 2.000 kr., tages de ikke i betragtning. De forbedringsudgifter, der skal medregnes til anskaffelsessummen, giver ret til 40 pct.s fradrag og 6 pct.s fra-

drag; men det sidste fradrag beregnes først fra det kalenderår, hvori forbedringerne er fuldført.

Den således opgjorte fortjeneste skal medregnes i den skattepligtige særlige indkomst. For personer og dødsboer, hvis almindelige skattepligtige indkomst beskattes efter de progressive skalaer i udskrivningsloven, skal beløbet dog forhøjes med 50 pct., forinden den særlige indkomstskat beregnes. Dette betyder som tidligere nævnt, at den særlige indkomstskat af disse fortjenester reelt bliver 45 pct. i stedet for 30 pct. For selskaber og foreninger skal fortjenesten medregnes uden forhøjelse. Baggrunden herfor er bl. a., at den særlige indkomst hos disse skattepligtige skal beskattes sammen med den almindelige indkomst.

For ejendomme, der er erhvervet før den 1. januar 1965, skal fortjenesten efter forslaget principielt opgøres på samme måde som for senere erhvervede ejendomme. 6 pct.s fradraget gives dog ikke for kalenderår forud for 1965. Skattepligtige, der ønsker det, kan imidlertid benytte ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering pr. 1. september 1964 i stedet for anskaffelsessummen, når de skal opgøre deres fortjeneste. De stilles i så fald, som om de havde købt ejendommen den 1. september 1964 til et beløb svarende til ejendomsværdien.

Denne regel har man anset for nødvendig navnlig af hensyn til ejendomme, der er erhvervet for mange år siden. Der kan jo i så fald være sket tilkøb eller frasalg af areal og foretaget forbedringer eller ombygninger m. v. Alt dette har betydning for en korrekt opgørelse af anskaffelsessummen, men det vil i mange tilfælde være meget vanskeligt — for ikke at sige umuligt — at fremskaffe de fornødne oplysninger om størrelsen af de afholdte udgifter m. v.

Den ejendomsværdi, der i visse tilfælde kan træde i stedet for anskaffelsessummen, vil som allerede nævnt blive fastsat ved den kommende almindelige vurdering, der skal foretages pr. 1. september 1964. Herved opnås bl. a., at skatteyderne, allerede når vurderingen skal foretages, er klar over, at den kan få betydning også for opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ved senere salg af ejendommen. De får derfor mulighed for at tage dette i betragtning, når de skal tage stilling til, om de ønsker at